sionen — som fastsat i forordningsforslaget — kun skal underrettes, når en medlemsstat ønsker at indføre nye fritagelser. En sådan meddelelsespligt bør også gælde i det tilfælde, hvor en sådan afgift indføres som noget nyt.

3.10. Afslutningsvis vil Udvalget gerne endnu en gang gøre opmærksom på, at det betragter det fremlagte forordningsforslag som en ren midlertidig ordning, som går forud for den fuldstændige afvikling af denne afgiftsform.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. oktober 1976.

Basil de FERRANTI

Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg

Udtalelse om forslag til Rådets forordning (EØF) om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for landevejstransport

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 103 af 6. maj 1976, side 2.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 17. marts 1976 i medfør af artikel 75 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 142. plenarforsamling, afholdt i Bruxelles den 27. og 28. oktober 1976, sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til brev af 17. marts 1976, hvori Rådet for De europæiske Fællesskaber anmodede om Udvalgets udtalelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 543/69 af 25. marts 1969 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for landevejstransport [1], ændret ved Rådets forordninger (EØF) nr. 514/72 og (EØF) nr. 515/72 af 28. februar 1972 [2],

under henvisning til forslag til Rådets forordning af 3. august 1972 om tillæg til forordning (EØF) nr. 543/69 og Udvalgets udtalelse herom af 13. december 1973 [3],

under henvisning til den beslutning, dets præsidium traf den 30. marts 1976, om at pålægge Afdelingen for transport og kummunikation at udarbejde en

[1] EFT nr. L 77 af 29. 3. 1969, s. 49.

[2] EFT nr. L 67 af 20. 3. 1972, s. 1 og 11.

[3] EFT nr. C 37 af 1. 4. 1974, s. 17.

foreløbig udtalelse før udgangen af maj måned 1976(1) og et tillæg til udtalelse før udgangen af 1976,

under henvisning til udtalelse vedtaget af Afdelingen for transport og kommunikation den 15. oktober 1976,

under henvisning til forhandlingerne på den 142. plenarforsamling, den 27. oktober 1976, hvor det ikke så sig i stand til at godkende ovennævnte afdelings udtalelse,

under henvisning til forhandlingerne på den 142. plenarforsamling, den 28. oktober 1976,

under henvisning til mundtlig beretning aflagt af den på denne plenarforsamling udpegede hovedordfører, hr. Hoffmann, og

ud fra følgende betragtninger:

På stats- eller regeringschefernes konference placeredes socialpolitikken blandt Fællesskabets vitigste målsætninger;

heri ligger en tilkendegivelse af, at denne målsætning på europæisk plan skal opfyldes gennem en harmonisering af de sociale vilkår, idet der er tale om en sektor, hvor virkningerne af den europæiske integration er meget mærkbar, og harmoniseringen tillige fremmer integrationen;

fællesskabsbestemmelser på det sociale område inden for landevejstransport skal dog være tilstrækkeligt fleksible for at være i overensstemmelse med de særlige forhold inden for denne sektor;

indførelsen af bestemmelser inden for landevejstransportsektoren må desuden aldrig hindre en rationel anvendelse af køretøjerne;

den påkrævede harmonisering af konkurrencebetingelserne mellem de forskellige transportformer og inden for landevejstransporten i forbindelse med det sociale fremskridt og trafiksikkerheden samt nødvendigheden af en tilpasning til de ovennævnte særlige forhold inden for denne sektor gør det på nuværende tidspunkt nødvendigt at revidere en række bestemmelser i forordning (EØF) nr. 543/69;

forordning (EØF) nr. 543/69 er på mange punkter ikke i overensstemmelse med vilkårene inden for denne sektor og er derfor særdeles vanskelig at anvende i praksis —

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE

med 82 stemmer, og idet 13 undlod at stemme:

1. Anvendelsen af den forordning — (EØF) nr. 543/69 — som søges afløst gennem det foreliggende forslag, har været behæftet med problemer i en række medlemsstater; der er således ikke sket en ensartet harmonisering af de sociale vilkår inden for Fællesskabet. Desuden er forordningen endnu ikke bragt til fuld anvendelse i de tre nye medlemsstater.

2. Ifølge Kommissionen tager det foreliggende forordningsforslag sigte på i det mindste at kunne fastholde der sociale fremskridt, som der lægges op til med forordning (EØF) nr. 543/69; men samtidig søger man at give det den fornødne smidighed, både af hensyn til arbejdsmarkedsorganisationerne inden for den sektor, hvor det skal finde anvendelse, og af hensyn til transportbrugerne. Endvidere skulle det af hensyn til de arbejdsgivere, arbejdstagere og myndigheder, som det påhviler at anvende forordningen, have lagt vægt på den størst mulige forenkling i det omfang, dette kunne forenes med virkeliggørelsen af denne forordnings mål.

3. Det er på denne baggrund, Udvalget har foretaget en grundig gennemgang af Kommissionens forslag. Efter tilendebragt gennemgang måtte det konstatere, at forordning (EØF) nr. 543/69 ikke kunne smidiggøres.

4. Da Udvalget ikke kunne fremsætte indgående udtalelse om Kommissionens forslag, anmoder det Kommissionen om atter at behandle spørgsmålet og på basis af de bemærkninger og anmodninger, der blev fremført på Udvalgets 142. plenarforsamling, udarbejde et nyt forslag. Udvalget anmoder Kommissionen om atter at blive hørt, såfremt den fremlægger et nyt forslag.

(1) EFT nr. C 197 af 23. 8. 1976.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. oktober 1976.

Basil de FERRANTI

Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg